

O KOBLÍŽKOVÍ

V jedné malé vesnici spolu žili a . Jednou ráno dědeček poprosil babičku: „Usmaž mi, prosím, , mám na něj velkou chuť.“ Babička měla dědečka moc ráda, tak přinesla z komory mouku, mléko, a máslo, zadělala těsto a z něj usmažila krásný, voňavoučký . Dala ho na vychladnout. Koblížkovi se ale na okně nelíbilo. Seskočil dolů a kutálel se směrem k .

Na cestě potkal . „Koblížku, koblížku, já tě sním!“ „I nesníš, zajíčku, poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, koblížek, na másle smažený, na okýnku chlazený, dědečkovi a babičce jsem utekl a tobě, , taky uteču!“ A než se zajíc stačil vzpamatovat, byl pryč. Kutálel se dál, až potkal . „Koblížku, koblížku, já tě sním!“ „I nesníš, , poslouchej, co ti zazpívám: Já koblížek, , na másle smažený, na okýnku chlazený, dědečkovi a jsem utekl, jsem utekl a tobě, vlku, taky